

עפ"ת 52400/04/21 - ירון שלמה עידן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תיק חיצוני: 50119846132

עפ"ת 52400-04-21

עפ"ת 54071-04-21

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער	ירון שלמה עידן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

בפניי שני ערעורים שהוגשו על ידי המערער כנגד שתי החלטות שניתנו בבית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופט פרי), בתיק המש 1512-03-21 (החלטה מיום 7.4.21 - התיק הראשון), ובתיק המש 1504-03-21 (החלטה מיום 10.3.21 - התיק השני); בשתי ההחלטות נדחו בקשות המערער מיום 3.3.21 להארכת מועד להישפט בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד בעת נהיגה (בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961), העבירה האחת מיום 29.10.20, והשניה, למחרת היום - 30.10.20. שני הדוחות נמסרו למערער ידנית, על ידי שוטרים שרשמו את דוחות העבירה.

בבקשות שהוגשו לבית משפט קמא על ידי ב"כ המערער, שלא צורפו להם תצהירי המערער, צוין כי אין חולק על כך שהבקשות להישפט הוגשו באיחור, אולם נטען כי בשל אילוצי קורונה ובשל "פרסומים רבים באמצעי התקשורת" הוטעה המערער לחשוב כי יש בידו זמן נוסף להגשת הבקשות להישפט. המערער טוען בכל אחד מהתיקים, באמצעות בא כוחו, כי הוא כופר בעבירה, ונטען כי נעדרים מהדוחות נתונים מהותיים באשר לזיהוי השימוש בטלפון על ידי המערער.

המשיבה בבית משפט קמא ציינה כי על הודעות תשלום הקנס בשני התיקים צוינו בבירור המועדים הסופיים להגשת בקשה להישפט או לתשלום הקנס; לבקשות לא צורפו תצהירים; בדוח הנוגע לעבירה מיום 30.10.20 צוין כי המערער מביע צער "וכי לא ייגע יותר בטלפון". על דוח העבירה השני סירב לחתום.

בהחלטת בית משפט קמא בתיק הראשון צוין כי לא הוגש כל טעם להגשת הבקשה באיחור, וכי המבקש יכול היה להגיש בקשה בדואר או באינטרנט. משלא הוגש תצהיר היה מקום לדחות את הבקשה רק מטעם זה על הסף. מהדוח עולה, כי השוטר הבחין כי המערער שולח או קורא מסרון, וכי אמירתו בפני השוטר מהווה ראשית הודאה.

בתיק השני נקבע, על ידי בית המשפט, בדומה, כי המועד להגשת בקשה להישפט נרשם על גבי הדוח "באותיות קידוש לבנה"; הבקשה אינה נתמכת בתצהיר, וכי מעיון בדוח עולה כי סיכויי ההגנה קלושים, ואין חשש לעיוות דין.

בהודעת הערעור בשני התיקים חוזרות ועולות הטענות שעלו בפני בית משפט קמא. נטען כי נוצר אצל המערער בלבול בשל אילוצי הקורונה ובשל ההודעות השונות לציבור, וכי הודעות תשלום הקנס נמסרו למערער "בין הסגרים", והבקשות להישפט הוגשו חודש בלבד לאחר המועד האחרון. צוין בנוסף כי ערכאות שונות מאפשרות הארכת מועד להישפט, תוך התחשבות באילוצי הקורונה.

עוד נטען כי אי הגשת תצהירים מטעם המערער, אינה צריכה לחסום דרכו להעלות טענותיו בבית המשפט וכי "רק בית המשפט השלום לתעבורה במחוז המרכז" מחייב הגשת תצהירים, בעוד שבתי משפט אחרים ברחבי הארץ, אינם עומדים על כך. ולבסוף נטען, כי הרישום בדוח בתיק הראשון מפי המערער אינו נתון "לשליטת הציבור", ואין לאמץ את הרשום בדוח, כאשר השוטר לא נחקר על כך, וכי חסרים פרטים מהותיים בדוחות לגבי זיהוי העבירה.

אין מקום לקבלת הערעורים.

על בקשה להישפט להיות מוגשת בתוך 90 יום מיום קבלת הודעת תשלום הקנס, על פי הוראת סעיף 229(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982. המערער לא עמד בסד זמנים זה, למרות שעל פני שני הדוחות התנוססו רישומים ברורים לגבי המועד האחרון להגשת הבקשה, לקראת סוף ינואר 21, וחלף כך הושמעו טענות כלליות על ידי ב"כ המערער לגבי אילוצי הקורונה שאין בהן כל הסבר ממשי מדוע לא פנה המערער למשטרת ישראל בבקשה להישפט באמצעות האינטרנט או הדואר במועד המתאים. הטענות הנוגעות למועדי "הסגרים" הינן טענות העולות לראשונה בשלב הערעור, ואין בהן כל הסבר למניעה להגשת הבקשה במועד, ומה הניע את המערער להגיש את הבקשה במועד מאוחר יותר בשני התיקים.

גם הטענות הנוגעות לדוחות אין בהן ממש, ואין מעלות חשש לעיוות דין. המערער אינו מכחיש מפורשות בדוח הראשון, כי אמר לשוטר שלא יגע יותר בטלפון, ואף עולים מהדוח פרטים ברורים הנוגעים לתיאור העבירה. גם בדוח שבתיק השני, עולים פרטים ברורים בקשר לזיהוי השימוש בטלפון. עוד אציין, כי בעת שמועלות טענות הנוגעות לעניינים עובדתיים, הרי שהיה מקום לתמכן בתצהיריו של המערער עצמו, כפי שנפסק לא אחת, והטענה הנוגעת לגבי ייחודיות הדרישה לתצהיר בבית משפט זה או אחר, מוטב היה שלא להעלותה. (ראו בעניין הדרישה לצירוף תצהיר בבקשה המוגשת לבית משפט בנסיבות דומות - רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793, 802).

משכך, נדחה הערעור בכל אחד מהתיקים.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים בנט המשפט/דואר.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"א, 27 מאי 2021, בהעדר הצדדים.